

*

Číslo
37

*

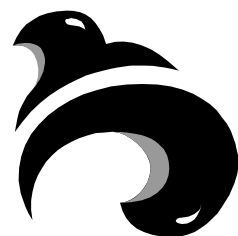
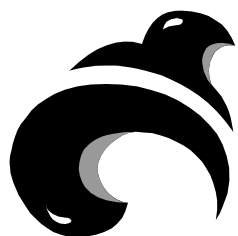
*

duben
2008

*

Tulácký Semtamník

(Bylo nás šest)

Slova pro první list

**Skřivan, zpěváček
s malou chocholkou,
hnědavými bíle
lemovanými křídly
a protáhlým zobáčkem
neustále trylkuje;
ten drobný polní ptáček
neúnavně a neochvějně
zpívá - o naději.**

*Henri Brunel
Oceán v kapce rosy*

**Jsi silou z minula, co vrátila se jiná,
a má tu sílu vstoupit do srdce.
Jak bytost ohnivá, co mohla pálit hrady,
však nové stavět chce snad nejvíce.**

**Jsi silou z minula, však přítomností jistá,
až trochu stmí se, vše se ukáže.
Co ohněm udoláš, jak zaplníš ta místa,
co budeš chtít, to všechno dokážeš...**

Michal, 9.11.2005

Tenhle text dostal Míra k narozeninám v roce 2005, jak je psáno. Nikdo ani omylem netušil, co všechno se stane v budoucnosti. „Až stmí se, vše se ukáže...“ Kéž máš, Míro, dost síly na vše, co máš před sebou a kéž „co budeš chtít, to všechno dokážeš“...

Bylo nás šest

Máme sobotu 5.4.2008. Sázání stromků za blbce, 12. ročník. Naposledy roku 2005 a nyní letos... Bylo nás šest, šest, co se rozhodlo tentokrát jít sázet stromky, jen tak pro radost, pro přírodu a taky trochu i za ty, co by něco takového nešli dělat - za ty, co si budou moci napsat na lístek a ten zavěsit na zasazený stromek:)

Začátek byl dobrodružnější. Městskou dopravu hledám na internetu výjimečně. Tentokrát jsem to udělal. Autobus však nepřišel a bylo jasné, že sraz na Roztylech je pro mne nedostupný, že asi ani nestihnou odjezd. V té chvíli mi píše Světluš, že má zpoždění, že ji ujelo, co mohlo, ale jede nadoraz. Píšu Móně a Davidovi a Jenůfce. Té však – jaká náhoda – sms nedojde, tak volám. A ejhle, ona zaspala a na sraz ji veze mamka autem. Vzala to cestou kolem Novodvorské, kam jsem se mezitím dostal, byl jsem naloděn a auto pokračovalo směle dál. Stihli jsme to o fous, bus již zavřel dveře, ale řidiči vida běžící Jenůfku a mne belhajícího se za ní, se nás zželelo a ještě je otevřel...

V Kladrubech měla být první směrovka na mýtinu u rehabilitačního ústavu (na zastávce), byla tedy na zastávce, ale o jednu dál...

Na místo jsme trefili, známé tváře – lesáci, Vláďa Šedina – pořadatel. Znamé motyky, provázky vytyčující linky, podél kterých se sází, známé tyče – délka pro šíře linek a odstup stromků. A tak se z planiny postupně stával budoucí les. Znamý Tulák z Ulity, Pepa Chmel – vedoucí stejnojmenného oddílu, přišel také. Moderátor Miloš z Country Radia také dorazil. Svět je malý – řekl jsem ten den ještě několikrát při různých příležitostech.

Když je co dělat, čas ubíhá rychle. Pustá pláň, plná zbytků lesa, se postupně měnila ve školku, které pár let potrvá, než povyroste do dospělosti.

Vláďovy koláčky byly skvělé, i ty buřty, co jsme si mohli opéct na ohni...)

I kytaru jsem na pár písniček vyndal z pouzdra, celkem se tam sešly tři nástroje, což nebývá zvykem na této akci. A pak už jsme se loučili, udělali jedno společné „kronikové“ foto a vydali jsme se pěšky do Vlašimi, do cukrárny. Těch tam je několik, ale po cca 5,6km jsme na místě spatřili jen zavřené dveře. Místní velkonákupna byla chabou náhradou za nenaplněný sladký sen.

Autobus z Vlašimi jel načas a stejně tak byl i v cíli – na Roztylech. Tam jsme se rozprchli do svých domovů, chudší možná o pár sil, ale bohatší o zážitky a les o pár stromků, které musí ještě vyrůst...

Mějte se všichni fajn a příště nás doufám bude víc:)

Michal

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Předpokládané místo	Kdo zajišťuje úspěch
19.4.2008	Den Země	Praha – Malešice	Ginkgo, Tuláci
30.4. - 4.5.2008	Čarodějnice <i>přihlášení do 27.4.</i>	Keblov	Monty, David
7. - 11.5.2008	Cykloakce <i>přihlášení do 27.4.</i>	Česká Lípa	Beruna
16. - 18.5.2008	Výprava Psanci	??	Bobo
23. - 25.5.2008	Výprava Tuláci	Keblov	Michal
30.5 – 1.6.2008	Divočina	Lužické hory	Michal
13. - 15.6.2008	Společná výprava	Petra	Beruna
27. - 29.6.2008	Stavění tábora	Keblov	všichni
2. - 6.7.2008	Šumavské putování	Husinec	Michal
16. - 30.8.2008	Letní tábor <i>přihlášení do 6.6.</i>	Keblov	všichni
A výhled do budoucna			
24. - 28.10.2008	Podzimní prázdniny v tělocvičně		
9.11.2008	Velkolepá akce k 25 letům oddílu		
12. - 14.12.2008	Vánoční výprava v roce 2008		

Nezapomínejte prosím na včasné přihlášení, jsou akce u kterých na vašem rozhodnutí hodně záleží, pokud se totiž včas nepřihlásíte organizátor akce neví zda máte zájem a např. bude nucen odmítnout rezervaci ubytování. Ke každé akci dostanete včas informace.

Jarní tábor 2009

Čas na přihlášení na jarní tábor roku 2009 ještě nějaký bude :) avšak chceme podat hodně dopředu informaci o skutečnosti, že bychom rádi vyrazili na lyže. To s sebou nese velmi brzkou informaci o tom, zda bude o jarní tábor ve formě lyží zájem. Ubytování o pražských jarních prázdninách kdesi na horách je potřeba shánět již v létě. Dalšími znaky je vyšší cena (cca 3000 bez vleků) a skutečnost, že pokud nebude sníh, těžko lze říci no není 83 cm sněhu tak já budu doma. Na toto téma dorazí do vašich schránek brzo email.

Akce pod křídly kačenky

Možná víte že náš oddíl působí pod organizací Český svaz ochránců přírody. Tato informace není životně důležitá, přesto není od věci vědět co dělá organizace pod kterou působíme. To že jsme členy ČSOP neznamena, že musíme nosit zelenou košili se smrkovou větvíčkou, ani se nemusíme účastnit žádných akcí.

Pro začátek ještě oddělme od ČSOP složku SMOP (Sdružení mladých ochránců přírody), která ve svazu zajišťuje činnost s dětmi a mládeží.

SMOP pořádá, organizuje, zajišťuje celou řadu celostátních akcí, které můžeme buď přehlížet (jako doposud) a nebo nahlédnout pod jejich pokličku a zjistit, že zas nejsou tak marné.

Hledání jara

Zcela aktuální akce, jelikož probíhá o víkendu 11 až 13.dubna. Jde o každoroční akci, která má jediný účel a to je **pátrání po projevech jara**. Pro letošní rok jsou vyhlášena témata – kvete třešeň, je slyšet skřivan a létají čmeláci.

Nesedíte doma, vyražte ven do přírody a pátrejte o projevech jara. Výsledky svého sledování (ať již jaro nejde nebo ne) pošlete v jakékoli formě (fotka, krátký text, obsáhlý článek, prezentace) na email zo@tulaci.eu nebo přímo cdm@smop.cz (do 7.5.2008). Pokud uvedete váš kontakt, obdržíte po akci letáček s vyhodnocením akce.

Zelená stezka - zlatý list

Celostátní, přírodovědná soutěž mimoškolních kolektivů s kladným vztahem k přírodě. Soutěž je zaměřena nejen na znalosti živé i neživé přírody ale i vztahů v přírodě panujících. Soutěž je třístupňová (místní kola, krajská kola, národní kolo). Soutěží šestičlenná družstva, která se při vlastní soutěži dělí na tříčlenné hlídky. Existují 2 věkové kategorie - mladší (do 6.třídy ZŠ), starší (7 až 9.třída ZŠ).

V Praze probíhá o víkendu 24. a 25.května krajské kolo, kam je možné se přihlásit. Pokud máte touhu poznat spoustu nových lidiček a porovnat si s nimi svoje přírodní znalosti, neváhejte a ozvěte se.

Fotosoutěž

Fotografujete a máte pocit, že fotky za něco stojí? Nenechávejte si své snímky jen pro sebe a přihlašte se do fotosoutěže **Pohledy do přírody**, kterou vyhlašuje SMOP a Lesy ČR. V letošním roce „fotíme“ na tato témata:

- Mráz čaruje – na trávě, větvoví, kalužích, všude kolem nás zima píše své tajemné vzkazy
- Snídaně v trávě – nejen člověk, ale i zvířata přijímají potravu v přírodě
- Poslední mohykán – strom, turista, dům, hřib, jelen, zkrátka ten, který vytrval i přes nepřízeň osudu
- Příroda se probouzí – na jaře, ráno, v zimě, večer, vždy se někdo probouzí a odchází žít

Máte zájem o akce ČSOP? Ozvěte se, neváhejte a mailujte, pište, volejte. Nikdy není pozdě.

Znovuzrození ASDY

Hřmenín 16. - 18.3.2007

Tohle místo pro nás bylo neznámé a tak se několik z nás vydalo nejprve toto místo poznat. Zvenku se zdálo být to místo podobné jako Kamenice, mělo vekou zahradu se hřištěm, ohništěm i travnatou plochou, jen les jsme viděl v poměrně velké vzdálenosti, ale později jsme k němu našli cestu a značnou část výpravy jsme právě v něm strávili. Nakonec jsme si řekli, že Kamenice je lepší, ale také, že tu nejsme naposledy...

Klopeným písmem jsou psané texty vesměs z rámcáku výpravy, neklopené pak zápis do kroniky dětskou rukou:)

Hřmenín je místo pro čtyři z nás známé a později už pro ostatní, co do něj jeli. Vyjeli jsme z Prahy a museli jednou přestupovat, Když jsme byli v naší cílové stanici, museli jsme ještě asi 8 kilometrů pěšky dojít.

Cestu jsme sice znali, ale v pátek potmě vypadala docela jinak a tak jsme trochu bloudili. Ale nakonec jsme se dostali až do baráku, kde už bylo zatopeno a čekal na nás i horký čaj. Postaral se o to Míra, který putoval do místa napřed.

Když jsme byli na místě a zabydleli se, přišel Grif a ten zvolil kapitány a dal jim papíry se jmény, koho mají v týmu a odešel.

Jako jindy jsme také dostali dopis od Daruly.

Ten obsahoval: Nic netrvá věčně, jedno odchází druhé se rodí na svět. Některé věci jsou spojené v kruh a jejich konec je tak i jejich novým začátkem. Ten kdo je dobrý odchází a jeho tělo se mění ve světlo, ten kdo byl zlý, se rozpadne v prach a tmu...

Vedle tohoto všedního koloběhu života, kde duše přicházejí a odcházejí,

mění těla a i světy, kde žijí (konec konců, Světakol nežije v domněnání, že je jediná planetární soustava ve vesmíru – ostatně zmrzlé sochy na Lezketu byly toho důkazem) se ve Světakolu dostává mrtvím i jiného odpočinku ..

Kdesi za Sunem, za jeho slunci i za samotnými Sunskými světy existuje ještě jeden drobný střípek Lezketu – Narkat. Je to jeden střípek z velkého množství prachu, který z Lezketu odletěl při jeho explozi – protože jde stále o zmrzlé kusy, vytvářejí tak šedý pás kolem celého Světakolu – neznamenaají již žádné nebezpečí, přesto se jim, pro jejich barvu, říká Šedé světy. Tento střep je však o něco větší než ty ostatní z pásu a je již z dálky rozpoznatelný, ačkoliv na něm nikdo nežije, je domovem mnoha bytostí..

Senalt'ané, jak byly obyvatelé Narkatu nazváni v mirucarnštině, jsou duše těch, kteří padli nebo byly zbaveni života dříve než by přišel jejich čas. Odpočívají tu ti, kteří ještě nedošli svého klidu – čekají na čas své spravedlivé odplaty nebo to jsou věrní strážci, jejichž duše se rozhodla i po smrti zůstat při Světakolu, ale ještě nedostala možnost začít žít nový život.

Senalt'ané mají ale také jinou úlohu, činí-li někdo ve svém životě zle a přesáhl-li již

únosnou mez, přijdou si pro něj, ať je kdekoli ve Světakolu a odnesou ho na Narkat, kde bude pohřben pod prachem svých činů...

Měli jsme v lese dva prostory, od sebe vzdálené 50m V jednom prostoru byly viditelně umístěny jednotlivé skutečně kamenné runy.

Tabulka run, jmen a významu

	Ech	Runa rozumu		Mus	Runa čistoty		Lat	Runa světla
	Pan	Runa trávy a bylin		Sog	Runa kouzel a magie		Nat	Runa tmy
	Rug	Runa lávy a sopek		Lef	Runa cestování a poutí		Unz	Runa průhlednosti
	Mil	Runa plodnosti a lásek		Nar	Runa smrti		Ver	Runa stavitelství
	Gar	Runa kamene		Sož	Runa léčitelství		Lor	Runa filozofie a písemnictví

Proto přemýšlejte dobře o tom, čím chcete ve svém životě být .. jestli těmi, po kterých tu zbude světlo a hřejivá záře nebo ti, jež po sobě zanechají černý prach a studenou tmou.. ...

Již jste se setkali s Runami magie (Sog) a cestování (Lef) – runa smrti (Nar) dokáže oživovat – avšak, je velmi vzácná kdyby se vám povedlo získat runu Nar .. mohli byste oživit jednoho Senalt'ana. Na Narkat je ale cesta pouze jedna ..

Avšak existuje výjimka – hadinožka, květina, jejíž plody jsou schopné uspat, tak hluboko, že duše je pak schopna cestovat sama .. Darula

Další den se po snídani šlo ven a hledala se runa cestování, abychom mohli poznat další končiny. Byla to taková hra, že se běhalo na místo, kde byla runa popsána. Například: „Z kruhu veď čáru k zemi“, akorát se to rýmovalo. Potom, co jsme odhalili 14 run a ohlásili to Michalovi, když všichni z týmu přiběhli, byl úkol poznat patnáctou runu po paměti, byla to ta, co jsme neměli nakreslenou na papíře. Uhodl ji jediný tým a to tým KuKu.

Na druhém místě bylo čtrnáct listin, připevněných na stromech, kde byl popis run s výjimkou runy Nar.

Každý tým hrál sám za sebe a mohl mít v terénu dva lidi – jednoho v „lese listin“ a „druhého v lese kamenů“. Když někdo přiběhl s popisem v myšlenkách, běžel dál do lesa run a tam příslušnou runu našel. Zapamatoval si její podobu, přiběhl ke svému týmu a tam ji zakreslil a připojil k ní jméno. Zároveň si každý musel všimnout ostatních run a jejich podoby a když jich měl tým čtrnáct, nakreslil Nar, jak si myslí, že vypadá.

Potom jsme se vrátili na oběd a šli zjišťovat další názvy run. U popisu bylo číslo, které jsme si zapamatovali a běželi jsme na druhou stranu zahrady, tam byla čísla a pod nimi názvy run.

Když všichni doběhali, měli jsme si nasbírat přírodniny a udělat jakýsi totem, nebo něco k obřadu. Grif nám vysvětlil, o co půjde, utvoříme si obřad a budeme se snažit, aby díky němu vyrostla květina s plody. Ty, když sníme, ocitneme se v jiných částech Světakolu..

Všem večer vykvetla a plody chutnaly jako lékořice.

Grif vysvětlil, že sama runa Nar nestačí k oživen Asdy, že je potřeba ještě jedna kytka, tak zvaná Hadinožka k přesunu na Narkat – duše se přesune (viz Darulův svítek z úvodu).

Když se týmy náležitě připravily – každý zvlášť také svůj taneček – odejdeme. A protože jsme všechno udělali správně, po nějakém čase se na místech týmových obřadů objevila žádaná květina. Z té si každý ochutnal a tím se přenesl...

Přišel si pro nás Hurek. Hurek se nás poptal, jak nám chutnala Hadinožka, že totiž vidí, že jsme všichni připraveni k odchodu na Narkat. Vzít si máme šátky s sebou. Musíme mít s sebou i

Narkat není obyčejným pohřebišťem, jsou na něm duše Senalt'anů (viz zase Darulův svítek v úvodu). Když si rozvážeme oči, jsme v háji. Tedy v místě, kde vidíme před sebou různě rozmístěná „místečka věčného odpočinku“. Na každém hrobě je nápis (bílé šátky se jmény a mezi nimi Asé Sak Duin Ago, tedy Asda).

Děti obcházel ta místečka samy (po jednom, dvou...) a četly si jména. Svítily si pouze svíčkami. Nakonec poznaly místo s Asdou. Společně jsme šli k místu, kde odpočíval Asda a tam jsme položili runu Nar. Ozvala se hudba a Asda se začal probouzet – skrze listí a vystřelila ruka se sekerou. Pak Asda pomalu vstal. Měl na sobě kostým, který jsme zčásti znali, měl ale i věci, co jsme na něm dosud

Asda: „Egrome viro Tuláci. Děkuji Vám za .. za mé navrácení do světa živých, když jsem vyražel proti Elsenovi a opouštěl jsem svoji rodnou planetu, nikdy bych si nepomyslel kam až mě mé kroky zavedou... nicméně jsem rád, že jsem zpět mezi vámi. Avšak, již jednou jsem spočinul na Narkatu a z něj není lehké odejít – byť již patřím mezi živé... nejsem roven Sunským bytostem a nemohu mezi ně.. Rád bych s vámi putoval, ale cítím, že i vaše kroky vedou do míst, kde ty mé nelze předpokládat..“

Hurek: „Ztratil jsem svého mistra, měl jsem být tím, kdo mu bude pomáhat při ochraně Světakolu před stíny... nyní jsem ale proti němu.. Asdo, jsi jediný, kdo kdy vstal z Narkatu jako živý a jsi schopen vést Senalt'any. Nechci tě za učně.. buď mi roven a chraň se mnou tento svět, příteli..“ –načež Hurek přejde z řad dětí vedle Asdy.

Asda: „Dobrá, .. rád.. a pro vás, kdyby byla potřeba síla těch jež odpočívají na Narkatu, kdybyste potřebovali mou pomoc, přijměte tento zub – stiskněte ho a vyslovte třikrát mé jméno, pak přijdu mezi vás .. a bude-li to potřeba nebudu sám..“

runu Nar! Vyvedl nás ven, k lesu, kde jsme si zavázali oči a tím pádem „usneme“ a naše duše se přemístí společně s Hurekem na Narkat. Tam jsme si oči rozvázali. Hurek nás upozornil, že jsme v Sunských bažinách, na jejímž okraji se vyskytují stíny, kteří nepřejí naší věci – sledují nás, i když je nevidíme

neviděli, třeba na krkui malinký váček.

Dialog mezi oživeným Asdou a Hurekem je v rámečku.

Ten zub, to byl ten malinký váček – zub v něm. Hurek i Asda se s námi rozloučili a odešli.

Zavazujeme si oči a Grif nás odvedl do toho místa, odkud jsme poslepu vycházeli. Tam si oči rozvážeme a chceme postupovat dál, ale z lesa se po nás začnou sápat Stíny, které tu na nás čekali (viz Hurekovo varování dříve)... Následek – úprk.

Všichni se teď neseme časem i prostorem a jsme zvědaví, co nového uvidíme. Dostali jsme se na Narkat a oživil Asdu, když jsme šli za ním, tak nás trochu popohnaly stíny, ale my pokračujeme v poznávání světakolu!

Michal

Rok poté - Tibet ve Hřmeníně

14. - 16.3.2008

Tak jsme vyrazili na březnovou výpravu do nevelké vesnice jménem Hřmenín cca 8 km od Sobotky. Cestu jsme svěřili do rukou Českých drah a kupodivu bez větších komplikací jsme ve 20.08 vystoupili v Sobotce. Na nádraží čekala pověřená osoba jež jednoho šťastného vyvolence odvezla do baráku autem a sdělila mu všechna úskalí, která nás mohou potkat.

Ostatní nadšeně (někteří méně, někteří více) vyráží na 8 km dlouhou cestičku s batohy na zádech. Cesta za tmy ubíhá celkem slušně ovšem čeká nás zrada. Dnes již víme že cesta za tmy skrze rozblácenou lesní cestu rozježděnou od traktorů, není to pravé ořechové. Stačí se podívat na pár fotek.

Zkrátka těžko budeme v historii Tuláků hledat ekvivalent k této cestě.

Po 2,5 hodinách, třech totálně a třech částečně promočených botách jsme dorazili.

V baráku nás dorazila jednak Martina která nebyla schopna dát ani vodu na čaj (ano ona byla tou vyvolanou osobou co jela autem) a jednak neskutečné vlezlo lezoucí ze všech zákoutí budovy. Kamna v dětských rukou chytla již na 3 pokus a tak kolem 1 v noci je dech ve spací místnosti vidět již jen na krátkou vzdálenost. Jediné co lze ještě teď udělat je rychle zaplout do spacáku.

Sobotní ráno-dopoledne nás budí slunečná obloha a zima. Venku je jistě tepleji tak stačí jen otevřít hlavní dveře a vpouštět teplo k nám. Snídaně se povedla ale zpráva kterou tu zanechal Rustichello zástupce to Rusticella nám nějak nejde rozluštit. Potácíme se s ní dlouho až přijde tibetský mnich Večerníček a sděluje nám radostnou zprávu, že není nutné text rozluštit. Možné to sice je a o obejitím míst vyznačených na mapě (to by bylo cca 40 km) ale nemusíme to dělat. Zatlačili jsme tedy slzu, že se nedozvíme do je vlastně na zprávě napsáno (prý tibetská motlitba) a události nabrali nečekaný zvrat.

Měli jsme vytvořit 3 skupinky. Podmínky nikdo nestanovil a tak je zcela logické, že starší kluci tvoří jeden tým, holky druhý a malí kluci třetí (ó jak vyrovnané). Aniž se týmy vzpamatovali již měli od mnicha jména a to:

Marmelády – Hugo, Yellen, Chumba, Kecal

Paragáni – Lišák, Adam, Honzík, Jirka, Lukáš

Rusalky – Maty, Orlík, Sojka, Večernice

Mezi řečí jsme ještě zjistili, že při putování s Marcem Polem jsme se dostali do Tibetu a že máme tu neskonale čest, vybírat nového Dalajlámu. Za každou soutěž, kterou odehrajeme získá vítězný tým 2 indicie, druhý tým jednu a třetí ostrouhá.

- souhvězdí – úkolem bylo napsat a nakreslit za 20 minut co nejvíce souhvězdí – vyhrály Marmelády
- překážkový běh – s jedním členem týmu na zádech oběhnout vyznačenou trasu s překonáním záludných překážek typu – houpačka bez houpání, kůň bez řechtání a tyč hlavumotající – vítězství si odnáší Paragáni

- pamatovák – v okolí baráku je rozmístěn popis 15 tibetských dětí, které aspirují na nového Dalajlámu – úkolem týmu je zapamatovat si co nejvíce vlastností u co nejvíce dětí – poté dle indicií bude vybrán ten pravý nástupce – vítěz nestanoven hodnoceno stejně
- vaření oběda – tragikomedii dnešního dne se stalo vaření oběda. Každý tým získal základní potraviny (rýže, masová konzerva, cibule, okurka) a jeho jediným úkolem bylo uvait si oběd. Výsledek byl slušný, nejhůře dopadla kuchyň ale nutno uznat, že dost hrozně vypadala již ze začátku. Vítězem tohoto klání byl každý kdo se najedl.

Odpoledne pokračovaly hry na poli za barákem. Vzhledem k silovému rozložení většinou vítězil tým Marmelád, ale to boje o indicie už tyto soutěže počítány nebyly.

Dalším úkolem týmů bylo vytvořit tibetskou mandalu (obrazec, který je v originále sypán barevnými písky) což pojal každý tým dle svého. Na fotce vidíte originální mandalu od M.

Čas pokročil a po chvilce fotbalu následuje získání čortenu. Hra byla určena hlavně pro mladší zástupce a tak velcí se rozmístili po areálu a mladší systémem kohoutek-slepička získávali čorten.

čorten – štestíčko – plány – kámen – hradříky – žebřík – provázek – razítko – stavební povolení

Čas pokročil dále a my vaříme na ohni těstoviny k večeři. Ne že by kuchyň po poledním zásahu týmů byla nepoužitelná, ale přeci nejsme

bábovky abychom v březnu neuvařili za úplně tmy něco na ohni.

K dovršení večera už zbývají pouze 2 věci. Tou první je menší přednáška na téma co si vzít na víkendovou výpravu, jak si to zabalit a co si nebrat a tou druhou věcí je zakončení dnešního zápolení.

Odcházíme tedy k ohništi kde na nás již čeká mnich Večerníček, tomu říkáme které že to dítě jsme dle indicií zvolili jako nástupce Dalajlámy. Trefili se všichni. Získáváme pamětní lístek a obřadním spálením večerníkovské čepice mnich i den odchází.

Neděle ve Hřmeníně znamená vstát do odporne zimy, nasnídat se, připravit velkou svačinu na cestu, uklidit, přesvědčit děti aby si zabalili, uklidit, uklidnit se, dojít pro 133 zapomenutým věcí, kde se ke 131 nikdo nepřihlásit, uklidit a v dešti odejít na 9 km vzdálené nádraží. Ne, tak dramatické to nebylo, ale vzdáleně se to tomu blíží.

Ve vlaku již jen vzpomínáme na krásy tohoto víkendu:

- vlezlá zima, která nemizí ani po 2 denním topení
- voda, která barvou připomíná švédskou železnou rudu
- citrónka která vůbec necitrónuje
- utopené a opět nalezené boty v bahně
- bahno všude
- bahno všude
- bahno všude

Výprava určitě stála za to, bahno uschne a odrolí se (doma do peřin), boty uschnou, rýma odezní, bolení v krku časem přejde nebo zmutuje s něčím jiným. Sobotní sluníčko bylo krásné a víkend mimo Prahu vždy stojí zato, nicméně mohu přísahat, že HŘMENÍN UŽ NE.

*Beruna
za notné psychické podpory od
Konopa a Montyny*

Já jsem to nevěděl ...

Nadpis skrývá jednu z nejčastějších výmluv v případě zjištění, že jsme na něco zapomněli. Nikdo si nepamatuje všechno to by byla pěkná otrava a museli bychom mít hlavu jako pátrací balón. Z tohoto důvodu asi kdysi vznikly psací potřeby a papír. Dnešní moderní doba nabízí spoustu jiných možností jak si zaznamenat co nás čeká a nemine. Nechci tímto příspěvkem učit co, jak a kam si psát, mířím přesně na jednu věc a tou jsou oddílové informace o akcích. Mám totiž pocit, že celá řada z Vás tápe v tom kde vlastně co najít, přesto že si myslím, že je to až trapně jednoduché.

Papír

Kdo chodíte na schůzky, tu a tam získáte papírek, do kterého si můžete buď zabalit svačinu na druhý den do školy (to se toho ale moc nedozvíte) a nebo si jej můžete přechíst, doma dát přechíst rodičům a pak se dozvíte např. to že za 14 dnů se jede na víkendovou akci.

Na výrobu papíru jsou však potřeba zdravé stromy a tak se v dnešní době uchylujeme k jiným způsobům předávání informací.

Email

Email je buď vodou neředitelná barva (tou se ale informace předávají poněkud hůře a ne všude jej lze použít) a nebo elektronický dopis. Emailem je distribuce informací rychlá a pohodlná, ale často je v dnešní době emailů tolik, že tu a tam nějaký zapadne do jiného šuplíku než by se nám hodilo. Stačí tedy občas prohlédnout „tajné“ šuplíky a nebo ověřit informace na webových stránkách.

Pokud chcete získávat aktuální informace o tuláckých akcích není nic jednoduššího než se přihlásit k odběru takovýchto emailů na adrese <http://tulaci.beruna.cz/info/>. Na této stránce si lze také nastavit přijímání RSS kanálů z tuláckého webu.

Seznam obsahuje 66 kontaktů na které se rozesílají informace o akcích, je tedy více než pravděpodobné, že v seznamu příjemců jste přítomni. Pokud se přihlásíte podruhé nevádí, 2x vám emaily chodit nebudou. Na stejné adrese se lze i odhlásit, to v případě, že nechcete žádné informace dostávat.

Webové stránky

Papír musíte od někoho dostat, email vám musí někdo poslat, ale webové stránky jsou stále připraveny a čekají jen na vaši návštěvu. Ano, jejich obsah musí také někdo vytvořit, ale je čistě na vás zda je navštívíte a nebo ne.

Tuláci se snaží mít na webu co nejaktuálnější informace, nemusíte se tedy bát, že před nějakou akcí nenajdete to co je potřeba.

<http://tulaci.beruna.cz> – oddílové stránky kde je k nalezení seznam akcí, podrobnosti k nim, info o hrách, zápisy z kroniky a spousty dalšího

<http://www.tulaci.eu> – stránky celé základní organizace, která sdružuje Tuláky z Malešic, Karlína i Psance – k nalezení kalendář akcí všech oddílů, informace o cykloakcích, ale také třeba info o dotacích, o nadřazených složkách apod.

A co já?

Jak vidíte informací je dost a není tedy žádný důvod používat starou známou výmluvu, že o něčem nevím. Stačí pustit internet kde je vše k dispozici, nebo zavolat pokud není internet k mání.

Kdepak roste krasolístek?

To máte podzimní prázdniny v Polničce ve hře Světakol a národ Orků, kteří mají svou bylinnou zásobárnu a v ní spoustu lahviček tekutin a dalších medikamentů z léčivek i rostlin, které mají jiné než jen léčivé účinky...

Ale vše začíná ještě dříve. Sedím v čekárně u lékaře, dlouho a dlouho a Svetlana, již v práci, mne prosí o pár bylinek do etapy s Orky. A já začínám psát jednu z cca 20 SMS, plných následujících „léčivek“...

Krasolístek – to je taková spíše okrasná rostlinka. Pestřenka slunečná – není třeba vysvětlovat. Taktéž mrakomil vodnický – který vodník by neměl rád mraky, vodu, která mu zaplní rybníček. Bouřkovec tmavý, asi nějaký další mrak... Lunotřpytka, to je taková kytka, co se leskne při měsíčku. Mechovičku lesněnku asi potkáte někde v lese. Světlolomka duhová – duha se vytváří, když se světlo láme přes vzduch... Broukolezka plazivá – že by se nám rostlinky přemísťovaly lezením? Proč ne, třeba taková trifidi (ale to je jiný příběh)! Trasovánek – no zkuste říct, co tím autor myslí!)

Zato poletušík větrný nám létá někde v povětří a tím se rozšiřuje do nových míst. Okoklamka mizivá umí rozhodně zmizet z očí, kdy si zamane a smíchalka zajímavá způsobí takový smích, že se i Orkové musí válet po zemi.

Mezitím kdesi ve vzdáleném zaměstnání je jedna ze zaměstnankyň odbourána jednou z došlých SMSek natolik, že se pouští zkumavek, či jiných nástrojů. Ostatní zaměstnankyně se díví...

Kulival pozemní nám mezitím předvedl asi nějaké krtkování, zatímco kořenatka zemodržná je jistě proti němu v opozici. Děravec červochuť se pustil do další větve a lístkochval pyšnivý má po ptákách, tedy po krásných listech, jsou-li náležitě ožrány.

Modrokvítek třpytivý je asi mírumilovná květena, zatímco stromoplaz obtočný se asi přizívuje na druhých! A taková píchalka krvelačná, o tom už ani nemluví... Drbavka svědivá nám může způsobit jisté potíže, zatímco mast z bebičkovky obecné nám asi uleví. No když jsme u té úlevy - poletavec toitoi – je třeba nějakého dalšího vysvětlení? Kdyby ani to nepomohlo, tak snad odérka odpudivá dovrší vše...

Taková hvězdolezka půlnoční se asi chce dostat dost vysoko (zase nějaká moc pohyblivá kytka...). Spacákovka mumijní je aspoň podle názvu bez pohybu. Konečně... Dovolíme alespoň malý pohyb v mezích podzemní a nadzemní části rostliny. Takže kruživka břišní je první zástupce tohoto mírného pohybu v mezích zákona. Dokonce i průzkum nejbližšího prostoru nám nevádí, že, hmatomilko prstová? Kejvalka gumová asi pokyvuje na souhlas. A mlčoch nemluva – říká se, kdo mlčí souhlasí – vše potvrzuje. A zase nějaký výtržník narušuje klid: běhavka netoika – bože, už zase?! Zpomalovníka slimejše na tebe...

Zanechme pohyblivou zeleninu svému osudu. Ledomilka zimniční asi není tropická kytka. A čvachtavka bahenní by asi na poušti nepřežila. Varomilka stostupňová je patrně rostlina hodící se do teplejších krajín a do mořských vln nejlépe sedne lodivodka vířivka. Kdo se bojí, nesmí do peřejí, to jistě není problém pro takového sloupokláská nezlomného. Tanečka vánkova si asi taky nepostěžuje a spaváčkovi dennímu nic vadit nebude, když všechno zaspí. Když ale bude zvonit v uchu takové uchoklamce zvonivé a směrovník bludný

nebude vedět kudy dál, pak tahle pomyslná loď pojede třeba přinejlepším jen na mělčinu. Pískalka strašpytel dodá všemu zvukovou kulisu, mozkovník bláznivý začne pobíhat po palubě (hm... zase se to hýbe) a běsnivka bohnická – blázinec hadr. Ta poslední dvě slova nejsou kytky.

Kdo to všechno zachrání? Možná kecalka číhalka, se směrovníkem přímým (pro změnu). Každá plavba nakonec skončí v nějakém přístavu (tedy pokud se loď nepotopí). A stejně tak skončily i SMSky plné kytek. Ale všechny tu ještě uvedené nejsou. Ty další (další stovku) už máte zde zvlášť, pokud chcete, přeskočte je:

tmavoočka večerní	kloudnivec všeznal	mečovec rytířský	plešodivka hlavní	lovosičnický dlouhán
novelovka konečná	mazlavec e-e	drsník struhadelníček	nehetníček barvoděj	pumpříček neviděný
roztomilník jímavý	vrtník zemitý	nášlapka výbušná	bolístek odpudivý	nespavka nočníková
ahavka vzpomínková	mňamka jedlá	schovanka pštroší	zlořečník žlučový	kaselník mizivý
pravdomilka žvatlavá	divočenka mýtinatá	klídek nicneděj	rambajzníček padavý	strašlivec bručoun
okřídlenka motýlková	zmizník nápadný	nezimka odmítavá	stopník žlábkovitý	břichopadka řehtavá
klavírník hravý	davovník mačkový	teplotník rtuťopad	suchozemníček pouštní	klonivka modlivá
zpěvanka pískavice	písmenovka škrabopisná	klozetka voňavá	kačák blátotlask	lokorůstek traťový
běluch břizový	chomáčník vábivý	svinuťáček spavý	roztomilec výtržník	zlatinka sluneční
klamníček lhavý	radoměrka veselá	košťotřas drkotavý	mlžnatka dýmovnická	váholamka slonivá
stoličnický mnohonožka	nočníček cedníkovitý	rohovník půtkovitý	storučka žebříčná	hastržinka svlékavá
vtichlost psovitý	nudlovník smrkavý	lopatníček listák	neklamka jistotná	nosatka šimravá
libušník věštivý	smutečník zaplaš	moudromluvka	spořivka lakomníček	opadavka podzimní
mostovník karlův	živáček večerní	hloupolístek	lidoístek skromný	nepustilka lepivá
plandavka okenní	listonoška poštovní	nohatka pavoučí	kastrolnatka polívková	modrolístek podivný
medovnice mlaskavá	pročovník neptavý	mincovník cinkcink	vousatice rostlá	mlýnice moučná
kominiček rourkovitý	jidelník žravec	kolotočka točivá	pangejtníček stoční	libopaška vonná
trpaslička sněhurčí	dietnice odmítavá	radostníček	vzdychavka depkomilka	travičník vilinný
lomivka dílková	ropušnička ghunská	toulátko přítulné	ničivka barbarská	lehavka ložní
mulisovník bezrohý	klopýtavec nohatý	mečojed železitý	krutibrk okřídlený	patnička puchýřová

Rostlinkou, kterou jsem si nechal nakonec, je kuřetníček neplavka. Inspiraci jsem našel v jedné dávné knížce pro děti, kde se vylíhne kačátko a kuřátko. A kačátko dělá různé věci a kuřátko vždycky jde za ním a říká: „Já taky!“ Nakonec si jde kačátko zaplavat, no a kuřátko jde taky a málem se utopí. Kačátko ho vytáhne na souš a pak řekne, že si jde ještě zaplavat a kuřátko řekne: „Já už ne...“

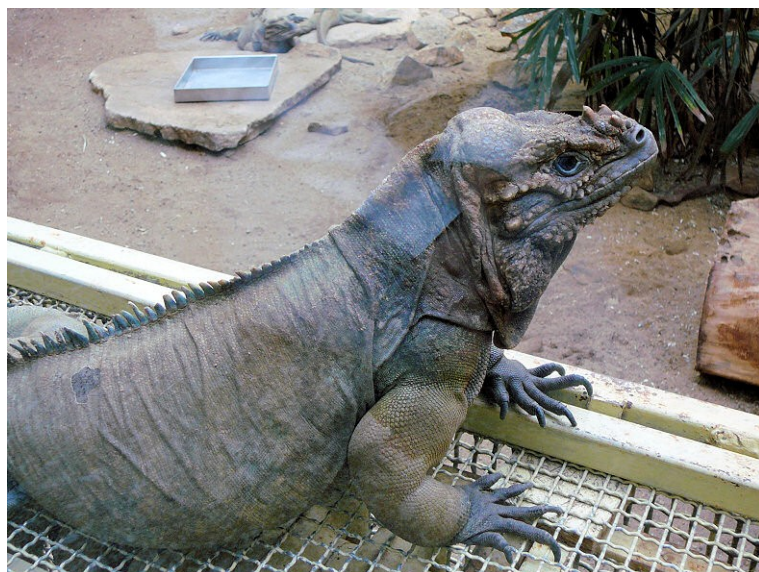
Ono být vždycky kuřátkem není správné. Poučný příběh nejen pro děti.

A abychom nekončili jen nějakým poučením, zkusíme to s otázkou. Tyto květiny pocházejí z podzimku z "Orčí zásobárny", čtyřicet z nich ale bylo použito při jedné z etapovek na letním táboře. Kdo napíše co nejvíce z těch správných čtyřiceti, dostane čokoládovou odměnu! Řešení posílejte mailem, icq, nebo je přineste na schůzku.)

„Lovu“ zdar a botanice zvlášť

Michal

Výlet do ZOO

Je krásná neděle. První po asi dvou měsících zamračeného zimojara. Sluníčko svítí a je docela teploučko. Aspoň že tak. Máme naplánovaný výlet do zoo.

Sešli jsme se ve tři čtvrtě na deset před vchodem do zoo. Ještě není dlouho otevřeno, a tak máme počítadlo návštěvníků s číslem 611 a jdeme vstříc zvířecímu dobrodružství. Jako první zamíříme k pandám. Není se co divit, protože jsou hned vedle vchodu. Dvě pandy červené si nás se zájmem prohlédly, ale my na ně neměli tolik času – čeká nás ještě celá zoo!

Od pand jsme se vydali směrem k lednímu medvědovi. Byl tam chudák tak sám! Koukal na nás a pořád chodil do kolečka jako na obrtlíku. Teď zamíříme do prvního pavilonu a bude to Indonéska džungle. Je tu teplo a vlhko, ale příjemně. Je to skoro jako v deštném pralese na rovníku. Prohání se tu opice giboni a kousek vedle je v teráriu i varan. Nechtěla bych ho tedy potkat někde v lese.

Výprava pokračuje směrem k pavilonu Afrika zblízka kolem vyder, které ale nejsou vidět. Pavouk sklípkan se mi nelíbil vůbec, některé brouky a kudlanku bych taky vidět nemusela, ale myš zebrovaná a myš proužkatá byly strašně roztomilé.

Dál naše cesta vedla kolem antilop do pavilonu Africký dům. Protože je teplo byla většina žiraf venku a užívala si sluníčka a zebry chodily kolem, ale přesto některé zůstaly i uvnitř a tak jsme si je mohli prohlédnout zblízka. Ovšem roztomilejší a také podstatně menší než žirafy byly surikaty. Tohle zvířátko bych chtěla mít doma. Je veselý, hravý a tváří se chytře skoro jak Maxipes Fík. Ale asi by mu u mě bylo smutno, protože je zvyklé žít ve skupině a to i tady v zoo.

S těžkým srdcem nechávám surikaty za sebou a vydávám se dál k jelenům a sobům. Vidím tu i prase divoké jak se líně válí v hlíně. Vyfotila jsem si ho. Asi si ho jako motivační prvek dám na plochu svého počítače...

Dál pokračujeme kolem tygra, levharta, koz a vodního ptactva až k pavilonu šelem. Je tu fronta, tak se radši jdeme nejdřív podívat na Gorily. Tady je sice taky fronta, ale hýbe se o něco rychleji. Paní průvodkyně nás pobízí a tak jdeme kolem jednotlivých oken. Moja i Tatu jsou schované, ale kouká na nás aspoň Kamba. Ostatní gorily zrudně sedí nebo jedí...

Fronta u šelem je pořád stejně dlouhá a tak předtím než si do ní stoupneme, jdeme se ještě podívat jestli nějaká šelma není venku. Ale není. Fronta nás nemine. Na druhou stranu to není tak hrozné. Fronta je jen na začátku a pak je celý pavilon volný, takže máme spoustu času na prohlédnutí geparda, levharta obláčkového a jiných líně s válejících nebo do kroužku chodících šelmiček. Hned vedle nich v teráriu jsou rozliční plazové – anakonda, kobra a spousta jiných druhů... Mému z-hadů-hrůzu-majícímu tatínkovi by se tu asi moc nelíbilo...

Od ještěrek jdeme do pavilonu velkých želv. Želvy obrovské a želvy sloní tu mají pavilon jen pro sebe a myslím, že si to náramně užívají. Je tu i váha, takže pokud na ní želva nalezne, ihned se zobrazí červená čísla pro návštěvníky a ti přestávají mít komplexy...

Pavilon Sečuán, další na cestě, nabízí množství ptactva a pak nějaké ty rybičky zlaté a červené. Skoro všechno před námi uletělo jen kachnička mandarinská se nás nebála a

klidně si dál stála nohama ve vodě. Každému je holt líp někde jinde..

Ještě než jsme šli dál projeli jsme se za nehorázných 15 korun lanovkou. Už jsem tím nejela aspoň deset let, tak jsem si to ohromně užila. Potom jsme mezi výběhy ptáků plameňáků i takových, co už nevím jak se jmenovali prokličkovali k dalšímu pavilonu s frontou přede dveřmi – pavilonu velkých savců. Sloni jsou prostě nejlepší. Jsou tu tři a ikdyž jim ještě neteče voda, ukazují se všem na odiv. Uvnitř pavilonu se schovávali akorát hroši, celí pod vodou, takže z nich návštěvníci viděli jenom nosní dírky. Zato vedle v teráriu toho bylo k vidění dost. Zelení, červení, oranžoví, hnědí... A všechno hadi a ještěrky... Chýlí se nám procházka ke konci, taky už jsou dvě odpoledne, tak ještě kolem tapírů na tučňáky. Lachtany, na které jsme se těšili, nám kvůli rekonstrukci jejich pavilonu odvezli do Ústí, takže nic... Ale ještě není všemu konec. Zprv se ještě podíváme do obchůdku a něco si koupíme a pak ještě k opičkám. Suvenýry jsou pěkně nevďěčná záležitost. Člověk by si vzal skoro všechno, ale to nejde a tak jsem si koupila obrázkové sirky a pomohla tak drobným příspěvkem na záchranu Madagaskaru. Je fajn si tu něco koupit, protože tím pomůžete buď nějakému projektu na ochranu přírody anebo přímo zvířatům tady v zoo. A malé opičky ve volném výběhu mě taky nadchly. Kdyby zrovna nedostaly krmení, nejspíš bychom si je mohli prohlédnout z ještě větší blízkosti, ale žrádlo je prostě žrádlo:-)

Kolem vzdělávacího centra pomalu míříme k východu. A abych nezapomněla – vyfotili jsme adoptovaná zvířátka. Je to moc hezký projekt pražské zoo. Člověk má možnost jednorázově zaplatit částku na podporu určitého druhu a stane se tak jeho adoptivním rodičem na jeden rok. No řekněte, třeba taková komba ušatá, kdo by jí nechtěl?

Píšťalka (Trója 30. 3. 2008)

Den Země

Dvaadvacátý duben každého roku slaví lidé na celém světě den naší planety. Svátek je ovlivněn původními dny Země, které se konaly při oslavách jarní rovnodennosti a oslavovaly příchod jara. Historie vyhlášení dne Země sahá do roku 1969. John McConnell volal již léta po zavedení mezinárodního dne Země a v rámci tohoto vytvořil i vlajku (nezadařilo se mi jí nalézt). První Den Země byl slaven v San Francisku. Oslava se však z čistě ekologické akce, zvrhla na politickou agitku, kritizující válku ve Vietnamu a oslavující narození V.I.Lenina.

Hlavním prvotním účelem dne Země bylo propagovat následující program:

- přechod na obnovitelné zdroje energií
- zvýšení účinnosti energetických zařízení
- stabilizování počtu lidí na Zemi
- recyklace odpadů
- vyloučení chemikálií a odpadů, které ničí ozonovou vrstvu
- omezení zemědělských technik vedoucích k erozi

V roce 1971 se k tomuto svátku připojilo OSN (Organizace spojených národů). K celosvětovému rozšíření došlo v roce 1990 a 22.duben byl vyhlášen Mezinárodním dnem Země.

**ZO ČSOP 01/14 a 01/57 spolu s oddíly
GINKGO a TULÁCI Vás zvou na**

DEN ZEMĚ

Kdy: sobota 19.4.2008

V kolik: od 10 do 16 hodin

Kde: Praha - Malešice

**Na pce J Malešickém parku, putujte po žlutých
ulicích U Rybného nebo od zastávky bus Ptačnická**

Významem dne Země je hlavně to aby si lidé uvědomili, že planeta kterou obýváme není schopna přežít jakékoli zacházení. Zpět. Planeta to schopna přežít je, ale my jako lidstvo, pokud máme existovat nadále, musíme vzít v úvahu jisté zákonitosti, které je nutné ctít a dodržovat. Pokud nebude dodržovat určité zákonitosti, příroda si s námi poradí a prostě nás uklidí pryč.

Na tuto situaci platí jeden starý vtíp. *Potkají se 2 planety ve vesmíru a jedna se ptá druhé.*

„Jak se máš?“

„Ale nic moc, lidi se mi vyrazili.“

První povídá: „Bud' v klidu, to přejde.“

Letos je 22.dubna úterý tedy pracovní den. Pokud chcete oslavit den Země, přijďte v **sobotu 19.dubna** do Malešic, kde se koná den Země který spolupřádáme s oddílem Ginkgo. Program je zajištěn od 10 do 16 hodin.

www.ginkgo-praha.org

www.tulaci.eu

Akci podporuje:
Městská část Praha 10
Magistrát hl. města Prahy.

Zde je něco pro lámání chytrých hlav. Další nápovědu získáte na zhom@seznam.cz. Správné odpovědi zasílejte na tutéž adresu. V příštím čísle se je dozvíte.

Luštění zdar! E.T.

Zašifrovaný text 1

ST OR RF EA GR PH SA QY AN ZW AD PT OE KG WA OH HG SN IZ DZ WR

Klíč:

F	L	X	C	D
Q	T	Y	I	A
H	N	B	Z	E
U	J	G	P	S
R	W	M	K	O

Zašifrovaný text 2

MRKDBMJOCVKWIFXSJCOVSNOCWOTSWKFODCSMOXEXOJZKVKMFUDOBOWVSNNOZVKM
S MSXCUOZBSCVYFS

Klíč: A→K (Césarova šifra b=10)

Zašifrovaný text 3

TYUOE GDGKO EJGBG XTYPG FGQFO EUSBG BYPMXTOLVO KOEJG BEPYT OBOPG
TPOUQ YDYBG AXTYQ BSDOF LSQSE FGBGL OEBGX TOLGK YPSLE OUPTL OJY
YFJOC TYCMT JGLYG TGBZA TC

Klíč: a=11, b=14 (Abeceda A=0, B=1 C=2, D=3, E=4 X=23, Y=24, Z=25)

!!!!!! Pro všechny šifry platí abeceda bez CH tedy 26 znaková. !!!!!!!

Střípek

Jak pěstovat ovocné stromy

Byl jednou jeden člověk, jmenoval se Kuo a říkali mu Velbloud. Byl široko daleko známý pro své sadařské umění. Žádný ze stromů, o které pečoval, neuschnul, i když byl přesazen. Všechny rychle rostly a hojně plodily. Ačkoli se ostatní zahradníci snažili Velblouda napodobit, nikomu z nich se to nepodařilo. Jednou se ho kdosi zeptal na jeho tajemství.

„Nemám žádné tajemství,“ odpověděl Velbloud. „Abych dosáhl dobrých výsledků, řídím se povahou stromu a nechám ho, aby rostl podle svého. Všechny stromy mají něco, co je jim společného. Jejich kořeny se musí rovnoměrně rozprostírat kolem dokola, aby měly dostatek prostoru a mohly růst. Zemina musí být uleželá a urovnaná. Jakmile strom zasadíte, už s ním nehýbejte a ani si o něj nedělejte starost. Prostě bez jediného ohlédnutí odejděte... Jen tak zůstane strom sám sebou a bude se vyvíjet k vlastnímu prospěchu.

Snažím se, abych nezasahoval do jeho vývoje a nepoškodil jeho růst. Nemohu ho přimět kvést proti jeho vůli. Snažím se jen, abych nepoškodil jeho plody. Nemohu ho ani přimět, aby plodil víc a aby plody zrály rychleji. Když roste, nechám ho prostě růst.

Někteří lidé se však takto nechovají. Mají ve zvyku natlačit kořeny těsně k sobě nebo použijí čerstvou půdu a rozprostřou ji kolem kmene stromu buď v příliš silné, nebo naopak v příliš tenké vrstvě. Nedopouštějí-li se těchto prohřešků, chybují v tom, že jim blaho stromu příliš leží na srdci. Proto ho přes den stále prohlíží, v noci se ho dotýká a nemine chvilky, aby se k němu nevraceli. Někteří dokonce oškrabují kůru, aby se přesvědčili, zda ještě žije, nebo obnažují kořeny, aby viděli, jak jsou silné. Tak strom chřadne den za dnem. Tito lidé prohlašují, že strom milují, ve skutečnosti jej však zabíjejí. Prohlašují, že o něj pečují, ve skutečnosti však mu škodí. V tom je rozdíl mezi nimi a mnou.“

Liou Cung-jüanovy sebrané spisy

Semtamník se dá psát všude

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni,
vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět!

Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla je 18.6.2008, kam poslat příspěvky určitě víte.

Světlo Tvým krokům !

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.37 (Bylo nás šest)

Vydán
jako 49. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI
duben 2008, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Michal:
Slova pro druhý list
Okénko do kroniky
Bylo nás šest
Kdepak roste krasolístek
Střípek

Pišťala:
Výlet do ZOO

David:
Hádanky

Beruna:
Okno do reality
Akční přehled
Informace
Akce pod křídly kačenky
Den Země (za notné podpory google)
Finální úpravy

Tisk:
zcela vlastní na recyklovaném papíře

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00

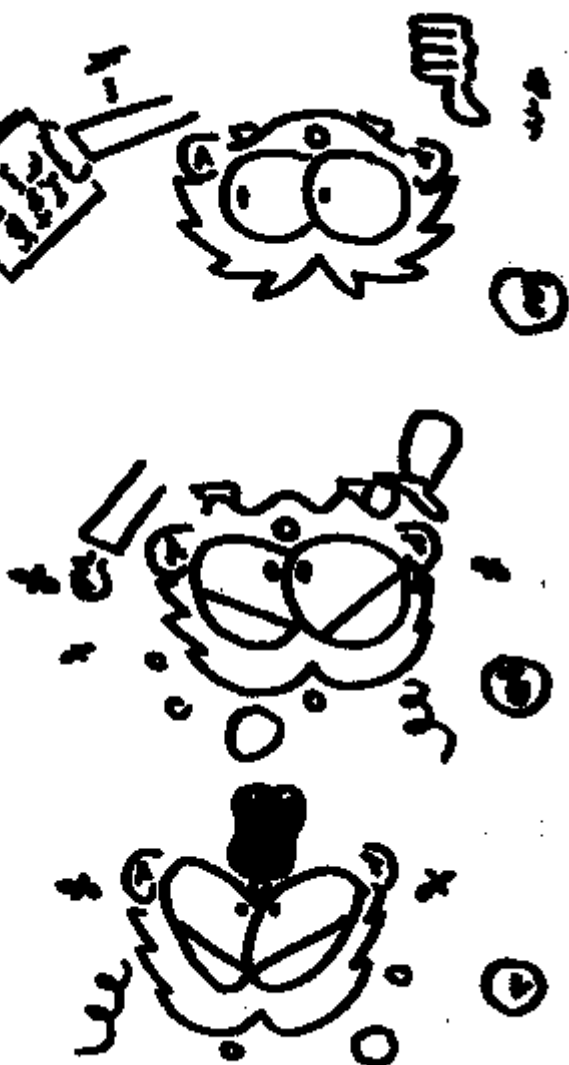
tel.d.: **244 403 394**, tel.z.: **261 306 378**, mobil: **777 334 383**

Vše o nás najdete též na internetu <http://tulaci.beruna.cz> připomínky uvítáme na tulaci@beruna.cz

**Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků
MŠMT a MHMP. Více na www.smap.cz či www.msmt.cz.**

Vytvořeno v programu © OpenOffice 2.4, © Tuláci, tulaci@beruna.cz, obsahuje 41746 znaků, 6922 slov a 470 odstavců

Nudíš se? Poříd si

TULÁČKÝ SEHTANKUŘ
(účinný i na kůžní hmyzu)